

Л. 26 15. V. 90 п

Шановний Пане Кушнірук С. В.
Дуже задоволений

Що Ви можете, щоб я що на писав про сігоших Стрілячих.
Що я можу з нами, як 1918р. я мав 10. літ, від Броду.
До 1914р. село Ясенів Бродівського повіту. Було перше
по культурному житті. Було дві гітталні, 3. Крамниці,
Церква, греко-католицька Школа 4. класи. Стояла фігура
Косинна поставлена, на пам'яті скасування Панщини в
1848. 3. травня. Цісаря Фрancis Йосифа Габсбурга. тог
Австрійської держави. Царина, видана маніфест, скасування
Панщини для всего народу який був під порядковані
Австрійському Цареві. Ми українці, і Польки, святку
вали кожного року свободи 3. травня. Один Гостодар це
Гараснюк. Павло, свої коштами, побудував фігуру край
села, на роздоріжжю до с. Дубе. Кожного 3. травня, в церкві
290038
1918, 19-пересел 71/107 Ковч 11-Ф.

Відправлялася, Служба Божка, то відправи в церкві, Вихо
дила процесія, з обризами, хоромованими, і мли до фігури
Колофігури, Священник правив Малобени до Тресвятої Віти і
Супікакію. Після відправи, всі люди верталися до церкви
а з церкви, розходилися по домах. Від тяжкої роботи ступи
валася. Тож ми святкували 3. травня до 1939р. Тогож року, Поль
ція, Польська Заборона, та Висодини збрством і Священником
до фігури. Насід, війшов сам, співоли всі пісні по Божні,
на заборону Польції, за протестували, винесли Синь Жовті,
прапор, і вступили з протестами, Жалілися, що Польско
держави, хоче вернути українському Народу, Панщини.
Польція, на ложила, митраер на Сементакос двано 100. золотих
на Джека Єврослава 75. зр. на Павло Пасло 50 зол. Тобула
краслідна демонстрація, перед фігурою Свободи 3. травня
Польція, була дуже зла, що люди не здала їй приказу.

1933 р. Поляки пригуквали, що буде війна, вже у другій Річ Намі ^{другий} заборонили від прохляти, понахили, на зробі Гетара у. С. С. Федоро
Коркі, прозвище Василаніу відюків, Ми в церкві від прохляли сво
на божество. А на свантар, несли вінки з вітків, а оден з мур-
нини. Клади назрід, і на сфігуру. Свещеник не мав права бути
на покладанню вінків на могилу. Ми самі, мусіли говорити
проповіді. Ми зробили таблицю, на таблиці, написали Гля-фрамі-
літо, погидише у. С. С. у. Г. А. та Желнірів котрі служили в Австрійській
Армії. Написали Вічна пам'яті, нашіми погидиши жителям
С. С. С. С. С. на всіх фронтах з. 1914 + 1920 р. Таблицю ховали в цер-
кві, за вітараем. Кождого Роду 1. Местопода, Було у нас те
велике свято Воскресеня Нашої української самостійної Держави
ли, і всего українського Народу. Так ми всі в Местопод-
Родили збори в читальни. мали, старі, ветерани, війни, люди про-
сали, ветеранів, люди, хоті що кудуді розказав за війну

я було що їм розказати, тому що були на Італійській фронті
Французькій, на Руській, та ще других. Нале цікавиле за бої півота
та Києва, давали питання чому Ви не виграла війну та
Невдержаву своєї української Держави? Намі стоураки казали
Ми боролися, як могли, прогнали війну, От Ви молоді ще вам
придешся, по втатовати за волю України. Ми подивилися як Ви
визволити, та зробити само стійну Україну. Отож догикалися,
того часу. Ми засмівали, вставив Козомке погалінз, маюде,
До перемоги і до слави, Степан Бандера поведе.
Спершого року створив українське Віденко. Друге, українська Пове-
тання Армія. Без підготовки військової. Без зброї, без умудурованя.
без хоржіт, без безсанітарних баталійонів, та без лікаретва.
Самого дуря бойового, галого, "Фойзлу" мало до поветання, Пубоє мати,
Впершеу гергу, Добрий мудрий Командний провід, Котуїди
Виробивди, план своїх дії. Щоби відповідал за свого роботу.

3) Продовжую свій розказ про своє село Ясенів, котре вже
1436. згадується, в описі. Я пам'ятаю, що в селі було то-
варство Сіг. Було у селі багато студентів, Микола Демків
закінчив Духовну Семенову, і вступив священником. Березинський
Максим, також вивчився на священника, Козачинський Федір
вчив двох синів в Гімназії, Вассала і Павла. Священник Гут-
ковський, вчив синів, Феодотів, котрий служив на дитинстві
в священника. Сина звали Михайлом, він дуже добре вчився
тому, священник своїм коштом, вивчив, на вченого. Ще другого
студента вивчив, Каміньського Івана. Семенов Селко вчив
свого сина Петра, на священника, но він захворів на туберкульоз
і помер. Євдоким Гримко, також мав два студенти.
Юрків Федір, мав сина Михайла, той також закінчив
Гімназію. Швалюк Іван, сина Михайла, вчив в гімназії.
Ще були студенти, зі школи „Відділівки“ то вроді тех-

нічної, они носили, такі саєні плащі, як Гімназисти но
Гімназисти, мали ^{букву?} літеру „Г.“ на кашкеті і на коліні а
„В.“ носили, Відділові студенти. Знає виходили добрі організатори.
То були, 1. Попович Микола? Джек Микола? Кожан Петро
Королефетко, тільки була одна студентка Школяк Марія,
був один шофер, Мартин Богданович, його пан Відич післав
вчитися, до Відня, крім шофера, ще вчив Особу Петра
за Молохара, котрий хотів вийти робити сир Шведцарська
Ще, одно вчив Слюсаря Гримка Меза, цей пан був дуже
богатий, навіть мав Автомобіль. Як їхав через село то
люди кидали роботу, а дивилися як то така машина їде без
коней. Коли почалося перша світова війна, 1914р. то всі
школи то закривали, отож всі до одного студента виї-
хали, до Львова. Отож они вступили, в легіон Суквоїнських
січових Стрільців. Що до Юркового середка, то Петро

4) Біленського, Они були у Відні, як на чому організувати
улюбіві у.с.с. Тодермі вступили в ожотнику Регіо,
Цісар, позволив тільки 2.000 стріляків, Но коли в боях ті
2.000 у.с.с. Перемогли ворожі сили, більше зрозуміли
більше, Тодок до 1918р. було вже звище 12.000. Коли наші
хлопці слезили в Австрійській Віденку, зачали добро вільно
переходити, до у.с.с. Легкі бої були в Кофпортях.

Горох Москів, Ключ, Лисоня, та інші, були вистітні кровю
наших Словняк у.с.с. Як наші, одно селічони гордились, що
знашого села Ясеново, стільки з у.с.с. там же офіцерів, та
і підофіцерів. Бо в Австрійській Віденку немало ні одного офі-
цера. Були фредедлі, Цукерере, Катролі, Фрейдтєрі.
1918р. Першого, Першого вбитого у.с.с. Корунжого чи Гето-
вого. Коркового фредеда. Котрий був за львів. Привезли
їго друзя, похоронили по військовому, Виголомили проща-

ні прахови, вистрїли зраз Салави, і поїхали на фронт до
львова коли скінчалась війна. П'які. Воєна бачко фредед.
Поставив фігуру найого могили. Коли село віджило і
знов відкрилось, зитолена Просвіти, таі спортивне товари-
ство, Луг. Отже Луг взав відокіку могилу Коркового
фредеда, кожного року, в листопада, від просвялялось служ-
ба Божя, поминала, завжди поєднаних на різних фрон-
тах, війни. Після від проєви в церкві, виходили на могилу.
Несли обрози, хоругви, і вінки, з цвітїк, оден вінк з терни-
ни, колочий. Кла вінки на грїб, оден на фігуру. Тут же
фраз священник мав промову, а ще виступали, голова
читалки, голова Лугу. Тод же, Котрий недур у.с.с.
Бо ще богато усталось в живих. Тодок у нас, кожного
року, святкували, в листопада, Цілий ден на гробі
горїли свічки, 10. за у.с.с. 23. за всіх, що були вбиті на війні.

1)т

Шановний Кушнірук О.В.

Я вам дуже вдячний, що Ви задоволені
тимми, радощами що я Вам написав.
Я мало грамотний, тому зле, незнано
де поставити пропущеної ледя точки.
Я був членом Громади Просвіта. Спортивного
товариства „Луз“. Головою центрального лузу
був Роман Дошків, за помістелем був
Михайло Козланюк. Дошків, на з'їзді як
був нам розказувати як сформувалися сіго-
лістьківці, на вул. Коперника ч.5. Отже
було говори, так, наше тв. Луз, це далше
звичайно, сіговичі Стрільців. Які ми були горді
що ми продовжуємо історію українських
сігових Стрільців. Г. Дошків не сякраз був
організатором того легіону З.С.С. також
служив в часе мах звання Полковника Нут-
тигерії, Ватавав в Коуцотом, горі Макі-
ка, Кляч. Лисоня. Насудні зрі сивинтоу З.С.С.
Ми збирали гроші на сивинтоульові на цв.
Снівські, тівомі майдотти робили і Акотто-
тах, однокві хрести, на підетовках. Ввразі
Знищали, ті дорогі ділянок українців памнет

2) ніки. Поляки хотіли не любили, тому багато
гасили ворогами, аще бої замість ієс то
також був і напевно єст і двинтаю оброну
слава. Поляки нашім українцям інвалідам,
навіть мені, не давали. Тільки одному дали
пенсію, Генералу Мирону Шорновському бо
мислили що він був офіцер Австрійської
Армії, тому дали пенсію,
і наміг богато, працювати, ни політичні
ниві. Тому що був бідного батька син
44 літ від роду, а сам на себе робив цей бать-
ком, помагав. Наблизив час таже ісе до
свого оброну. Заєнували, гуток, самобівіти
"Купували різні, Рефрежети". Наждого вечера
сходились до читальні, тут виконували програму.
Кали поавився вели студент Котурий і забіс
в Бродях в Гімназії. Ми просили щоб ми
розяснив що ми самі немогли розібрати
А основний учитель був священник М. Болотта
Вєст таки, доктор Філософських Наук.
1944р. Поляки вбили його, 7 січня, іса в село
Жоцьків, відправляти службу богу. Поляки з
СКляної Гуті, вбили священника, Кузючу і наймис

3) мита. Правда що від німетили, но може
зтого? 1930р. я був забраний в польську армію
в В.Р.А.С. у лєві, загале служби, закінчи
школу підфермерську Артилерії, дали
стопінь "Котуоль". Як підфермера, дали
ме в баталіон Санітарний, на вєстланєвєк
Через вєш, закінчив школу, піднесли
стопінь "Платоновид". Вернувся з вїдека,
взавєс до старої роботи. Потривав робо-
ту, в лузі, заєнував омотаркєй Кузюкє, та
село віджило. Луз, вєстак іуд, в павіті, Голова
Навітового лузу. Бав бувший Сотник
У.С.С. Александр Вєлоукий. Він був
послом в польскім сєбмі. Заєго забрує
боту, послє. Котурий за свїй часе роботи
послом, вєстунєш, з пропозицією, щоб
від панів, забрати землю, тому що они
не роблять, на землі. Вєтє земля роздати
тим лєго роблять на землі. Вєдє щоб
цєли бідні провіл для українського
народу. Цєго проаві, тєсаму єсє українсь
сєвих Газетам а навіть польскі. Отаже
Кали закінчив свою коденцію послє то

4) Полська міліція, за чесну роботу Вислоуцького, попросили, в Березу Кофтуцьку. Стож тіля відбутя кафі. Вислоуцький перешов на роботу безплатну до Луцьку.

1939р. Зрозуміти взялися. За Вислоуцького як він не сказував що працював для дідних та робітників, богато підписувалося в людей, елали підписи в Шведе. Газети прикладали до своєї прозби, до казували що Вислоуцький не винуватай. Вроді пустили до дому, щоб устокоїти людей. Новак другий раз ерештовали, зрозуміти відвели в золотівську тюрму. 1941. Вейх везніть пошурду вали, вживих неоставили ні одного чоловіка. От Славний патріот своєї рідної України, то бже заправа укр. іїнякого Народу. Погиб на турме в тюрмі на замку в золотіві. Коли прийшли Німецькі війська. То люди котрі мали в тюрмі рідних та знайомих, розкопали ту могилу де поховали своє зрештву. Н.В.Д. То різноміти було трудно, тому що всі були так знащені, що не могли вухів без носів без очей женити без гудей. Тшого з віртва, світі неув.

1) лист 25. VI. 90/.

Шановний пан Кущнірук О.В.

Після скасування панщини 1848р. в Монархічній Державі Австрії, в столиці Відень, було створено Сейм, і сенат, яка Нація, не мала, свого державного уряду, томає Нація мала, право вибрати свого посла до Віденського Сенату. Отож в нашій Галичині, було багато, польків, Польки зачали вести бородабу, з українцями, за вибори послів до сейму. Першого посла вибрали Адвоката, Січинського. Від поляків був Граф Поточкський. Не посажені сенату, виникла сперечка між Послом, Січинським і Поточкським. Поточкський говорив що він представляє, всія жителів в галичині, а Січинський говорив, що українців більше живе в галичині, і українців вибрали його послом до сейму. Цей спір, чи сперечка довела такої згоди

що Січинський не витримав, цієї образи нашого українського народу, Граф Поточкський. Коли він говорив на трибуні, Січинський вистрілив з револьвера і вбив Поточкського. ^{Три} ^{дві} вибори були посла до сейму, вибрали на посла, також адвоката, Петрусевича. Польські послы вже боялися, ображати український народ. 1918р. Петрусевич був вибраний головою української Держави Галичини. Знову виникла сперечка між українцями і поляками.

1. листопада 1918р. почалася війна, з поляками за Львів. Битва була, тяжка, та нерівна. Польська Армія, мала більше офіцерів, та зброї, більша половина польських жовнірів були жителі лавова, они добра знали місто, їм було легко вогнати. Наші жовніри були селянські, жителі їм в місті було дуже тяжко вогнати. Польки сміялися втікати іван до тратавайд іде. Аце цивільні поляки з військом

2) Дали гарячу воду, та кидали різні ^{ні}тяжкі предмети на голо-
ви наших співвітчизців. Команда постановила вийти з
міста, вблагати, не пускати до міста людей з продук-
тами, морити, полків голодом. Всеодно бої були вдені
і ночі. Нашою з.Т.А. намагаючись ніякої допомоги, ні хліба, ні одягу а
зброї мало, а припасів бойових зовсім мало.

Я, хотуючи тільки, зверити за посиль, Коли Україна програла
війну, більшовики, поділили Україну, східну під Росію а
західну, Полькою. Також, "Антанта" під дією Гомогину
на з'явил. Під зупинило Польські держави. Також ду-
мали, засилити, наші землі своїми людьми, зоклади
робити колонії, з переселення поляків, Нашою вла-
дари, не давали роботи. Інвалідами, з.Т.А. не давали
пенсії. Школи хотіли перевести на польські. Нашою інтеле-
генція, вдалася зароботу. Хотіли зпросвіти, в кожному селі за-
клали читальні Трощівити, Спортивні товариства пожежні Лу-
соколи, Тлоат, з організували Центросоюз, Машлосоюз, відкри-
ли, свого Типографію, видавали Фолетти, журнали, від-
крили Рідну школу, Харід український на час життя, заложи-
ли, політичну організацію, з.Н.Д.О. українська Народна
Демократична Організація. Вибори були вільні, люди
мали право вибирати посла всієї ^їта сенат, Польської
держави. Но послам не легко було працювати, посол мав
право говорити за все що він обіцяв своїм виборцям. Но ко-
ли, шось його промова була наляком не подумав, они це
все списували, А коли, закінчив посол свою каденцію, то його
го. судили судили, за промовою. Всімі були великі
^{сперечки}
сперечки, що до українського народу. Одного разу, міністер внут-
рішних справ п. Пиромський, назвав ніскам нашою україн-
ської Харід. за образу його вбили на смерть, за вбивство з...

3) Взела на себе у.н.о, у.о.н. то тесаме, но люди говорили різно.
Не розуміли що це організація українського Націоналізму
Нам український Нарід дуже патріотичні, консервативні
Нам український Нарід працьовитий, терпеливий, дуже
богатий. Під управлінням Польської Держави, ми, мали
право на свою рідну мову. Крім Армії мусіли говорити
польски. Всеодно не заставляли до роботи і українські
свята. Кожної неділі, виходили до церкви. У Львові, Преображен-
ська церква на ву. Краківській, це була церква для
українців, польські жовніри мали костел. Святий духа
Права для кожного, жовніра були рівними. Навіть укра-
їнців, брали до підсудкової лавки. Українське вче-
них, цебто котрі покінчили гімназію, зовсім не брали
до відека, тому що треба було їх вчити і сирі-
церські школі. Так поляки не мали ні одного
сиріцера. Всеодно, у нас, були, сиріцери з сігових Стрільців та
і з Галицької Армії. Наведу один примір. Одна група сирі-
церів, сігових стрільців, заклали, стуртійне товариство
„Луз“. Очолював Галковник Домікевич Роман, Козланко Михайло
та багато других. Лузи росли як гриби після кож-
дого селі як не луз то соколи, все молоде було з організованого
Луз. Купи собі город в одного огорожника, при вулиці Вулескі і на
ріжці ву. Дашкевича. Зробили дві площі велику і малу. На великій
площі, зробили, природну трибуну, то просто було гуде, тому що
Звигайна гора, була, розроблена, кожний ряд трибуни був зроб-
лений зріжаний на лавки, і то, все на землях тей гори. Так площа
Бетова Сокола, яка була єдина у Львові, дісталася братів Луговий Фед-
Польске Військове Командування. Тут гуті подумала мей „Луз“,
они називали нас Луз, Вуз. Зрозуміли що це продовження сігов-
их українських стрільців. Що зробити стаким воскресне у.с.с.
Видівають Голову Краєвого Лузу Домікевича Романа до Воїни

4) В Міністерстві Військове Ріші неспалити Палаци. Проєсть шоби Дашикевич
дав свою згоду, прилучити, Луг до військового товариства Паласкі Станці.
Нагадали що Пільсудський з Петлюрою, підписали мирний договір,
де було сказано що Україна буде Автономною державою, в складі
Польської держави. Звинили Петлюру та твердили український уряд.
Що они від казалися від їхнього припороженя в автономії. Дашикевич
визнав як воно, що до мене я згодний, но що екаже наш Нарід.
І порадуєся зі своїм, урядом. Польки з дубувалися який уряд може
бути у Польській державі? Дашикевич від повів наш український уряд
весь український Нарід. який має свою партію у.н.д.о. зі своїми Палами
в Польському еседлі та Сенаті. Прийшлося палкем подумати шобі
Український Нарід, загав ухвалити за українську державу як не
самостійну, то хоті автономну. Отаж з робили зборі, загальні, на
зборах, в екажгороду який був у Львові. Постановили шоби Дашикевич
виробив новий Львівський статут, та погодився, підпорядкувати
товариство Луг під Міністерство Військова Палаского. Хоті було богато
подекшаня для Лугу. Луговак який служив в паласкому війську йому
зменишалося змістці, служби в війську. Кожде Лугове товариство мало
право, брати карабіни, в стріляти паласки, і згинися стріляти, прав-
дивили на бязи. тільки видали спатронів, гільзи, треба здавати разом
з карабінами. Ой що то було крику, що Дашикевич продав Луг, пале-
кам, Журнал Коллар, карикатура Дашикевич іде на коні, Луговики
і дуть зогним, підпис на пшезде сам Дашикевич едзе ленге
ленге. Дашикевич тернів, його замієний Козлоштанок Михаїл
ило, хаето, поєнювали в газетних етатах шоб не продає
Луг, а поєнав його як морально та фізично. 2900 38
впр. В-пересади 71
будинк - матеріял з м.
107 Кавіч п.ф.
1939р. Після нового Року, Палаский уряд, поф.осіб. ~~Народних~~
партійних провідників, у.н.д.о. шоби они виробили Статут
для Польської Української держави Автономної, в
в складі польської держави. Знову загальні збори
в другому листі до тижня Кавіч